

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Επιστόν και πρώτον άριθμόντες χρόνον
την κλεινήν οικουμένην γην των Παρθενώνων.

Χίλια κ' ένηκόντα πέντε,
τά μουνομή κ' έν ανουνηένται.

Τών όρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολλό.

Γράμματα και συνδρομαί—άπ' εύθείας προς έμέ.
Συνδρομή γιά κάθε χρόνο—ό κ τώ φράγκα είναι μ όνο.
Γιά τά ξένα όμως μέρα—δέ κα φράγκα και' σ τώ χέρι

Είς γνάθιν φέρομεν παντός εύροσούσιν τσελεπή
ότι πωλούμεν όσάματα Έρωπούς άνελλιπή
μή την άνάλογον τιμήν κ' όσοος άπ' έξω θέλει
δέν δά πληρώνη δι' αυτά ταχυδρομείων τέλη.

Όκτωβριος, δευτέρα κ' έικοστή,
άτμόσφαιρα μιά κρύα μιά ζεστή.

Αώδεκα κ' έννακόσα λογαριάζω
και ρίμαις γιά τόν Κόντε μας ταιριάζω.

Τού Ρωμηού μας τό Γρα φείον μ' ένά χειμαρρον φόδον
'σής Πηγής της Ζωοδό χαν μετερέθη την όδόν,
πύται δράσεως μεγάλης πολιτεάρχος σπαθμός,
'στην οίκλιαν Έμπειρίου, δεκατέσσαρ' άριθμός.

Μά σό, πού μονομουρίζεις,
ή σέψις ή δευτέρα
είναι, καθός γνωρίζεις,
της πρώτης ασφατέρα.

Έσπώνυθος αίσια
του Κόντε του Μισοσία,

Γ' αυτό λοιπόν ή πρώτη
έγκατελεφθη τάρα,
κ' έβγήκε, πατριώτη,
χωρίς μιά κλαπαδόρα.

- Π.— Πί κάνεις, βρέ σακιάτη;
τί ξέρεις γιά Βουλή;
- Φ.— Τόν είδες τόν Κορφιάτη;
- Π.— Τόν είδα, Φασουλή.
- Φ.— Άμμή και σό τόν είδες;
- Φ.— Τόν είδα, σαμαράδι,
κ' δίδω χροσας έκπίδες
μοθ' φτέρωσαν τά στήθη.

Έφοδούσανε τά γέρι
λευκόντα πανιά,
κ' ό Κόντες δίνει χέρι
'σής σιρογγας του ταρνιά.

Ήλθε με την Μυκλή
κ' έπήραν τοῦτοι κ' άλλοι,
πού κόβουτε και ράβουν,
γιά να τόν παραλάβουν.

Σιμόπουλος ό φίλος
μ' έβεινο τό γλυκό
και μελιτώδες χείλος
ήτο παρών έκεί.

Τόν είδα σ'ό βαπόρι
χωρίς κανένα οκοφο.
φοροδσε τό καστόρι
τό τακικό, βρέ μπυφο.

Είς τόν Άνάργυρο του
τόν είδα ' άκουμάτι,
είδα και τόν Καμπά,
τόν και συμπέθερο του.

Καθείς του λεί κεί,
κ' είπανε στην δοχη
να κάνουν του Κορφιάτη
μεγάλ' ύποδοχη.

Τόν είδα με συμβούλους
άγνωστους και γνωστούς
και με Στεφανούλους
και φίλους του πιστούς.

Ήλθεν ό Μαζαρίνης
άπό την Ιταλία,

